

Pacific Herold.

Vol. 23

Tacoma og Parkland, Wash., 119 So. 14 St. 31. October, 1913.

No. 44

Til Reformationstiden.

Na taffer alle Gud og giver Herten
Hre,
Som os ved Kristus gav sit Ord
den rene Lære,
Og den ved Luther har paa Lysetagen
sat.
Saa vi nu Kristus ser, vor Trost og
Sjælestat.

Du evig naadig' Gud, vi haaber nu
med Truage,
Du vil med Almagts Haand dit
Jøns Blåte brygge:
Og hvad du har begyndt, du fremme
vil paa Jord,
At vi nuo glædes ved dit døde Jes-
fens Ord.

Besor din Kirkejol, besor din rene
Lære,
At ogna her hos os dit Himmerig
maa vere!
Af Gud, bered os saa, som du det
findet bedst.
At Disjet vi hos Dig maa holde
Dalefest!

(Efter J. A. Gulha, død 1874).

Hvad er en Lutheraner eller

Hvorfor kalder du dig lutherak?

Nu, da vi feirer Reformationstider
rundt omtring i vor lutheriske
Kirke, vil følgende Trottat: „Hvad
er en Lutheraner?“ løjes med stort
Udbugte.

Hør nuress paa Spørgsmålet:
„Hvorfor holder du dig lutherak?“

Trottaten udkom i 1903 paa vor
Publishing House i Decatur, Iowa.

Amen!

Ved dit Ord, Vos! Mine i vore
Hjælper! Amen!

Merselige Ord er det, som den
af Guds Hand oplyste Apostel Paulus
skriver til Timoteus, sin elstelige
Søn i Troen, 2. Tim. 1, 8:

„Slam dig ikke ved vor Herres
Vidnesbørd eller ved mig, din
Gudne!“

Såhoo end ikke ved Paulus selv, hvilken Skuld han måtte taale den ro-
merrile Antikristis og Kristi Hæders
denne Hædring til Timoteus? At
Løgt til at flamme sig egen Hre?
Viselig ikke! Men han begrunder
sin Formoning ved at minde om, at
han er „hans“ (d. e. Kristi)
„bundne“. Paulus laa den Gang i
Vord og Hængel i Rom. Hvorfor?
Alene fordi han i den Helligeands
Kraft haade predilet det rene og
uforslættede Kristi Evangelium. Me-
ningen af hans Ord maa derfor være

„For min egen Person har jeg ingen
Hre beghjæret, ejer det heller ikke
mi; thi hvad jeg er, det er jeg ved
Guds Haande, og hvad jeg har udret-
tan er „hans“ (d. e. Kristi)
tet i hans Næg, er ikke ved Herrens
Haande, som i mig trænge her havest
sin Kraft. Hærdi jeg imidlertid bli-
ver foengt og fornægt for din Pra-
diseiske Skuld, maa ingen Kristen for
at undgaas saadan Først og Hærs-
gelle flamme sig ved mig og sige:
„Hvad angaaer Paulus mit?“ Jeg
holder mig ikke til hem, men til
Kristus“! Nei, det gaar ikke an. Den
som ikke vil flamme sig ved Kristus,
maa heller ikke flamme sig ved Paulus,
der for Kristi Skuld er bunden.
Hvo, der flammer sig ved Paulus,
hal erfare, at han ikke flammer sig
ved et armt, sondigt Menneske, men
ved Kristus selv. Thi han har sagt
(Afst. 10, 16): „Hvo, som Eder
herre, hærer mig, og hvo, som Eder
føragter, føragter mig.“ Og hvis nu
ikke forbauet, naar jeg siger dig, at
netop af denne Grund skal vi heller
ikke flamme os ved vor hære Luther
og hans velsignede Ravn, saaledes
vi ikke vil flamme os ved den Herre
Kristus, hvis uðaolige Nedstøb han
var. Thi ligesom Paulus, saaledes
var også Luther en Herredus „bund-
ne“. Hvorfor var og er Luthers
Ravn jo forbudt hos Hæderne,
uden netop jordi han efter hatte
Evangelieets Hære Vos paa Lysetagen
og derved aabenbærende baade Coet-
troens og Pantroens Marfe? At
flamme sig ved ham, vilde derfor
vere at flamme sig ved hans Være,
og dette vilde være at flamme sig

ved Kristus hele højs Være Luther
paa Lysetagen, hvilket var vortet og rent, og for

te Ravn paa dem som glædet sig over
det himmeliske Los. Det da ved Luther
som Guds uðaolige Nedstøb holdtes
frem i Modsigning til alle Pavenes
Menighedsdomme. Luther selv skrev
heron: „Dog beder, at J vil
tie med mit Ravn og ikke halde Eder
lutheriske“, men kristne. Hvad er
Luther? Varen er sandelig ikke
min, heller ikke er jeg forsærligt for
nogen. Et Paulus vilde ikke (- Afst.
3, 4, 5)) taale, at de kristne kaldte
sig Pauli eller Petri, men Kristi.
Hvorledes er det da kommet derfor
med mig, arme, stinkende Maddise-
kæk, at man skalde kaldte Kristi Barn
med mit usle Ravn? Ille ladebes,
hære Venner, lad os afskaffe Parti-
tinen og kaldte os kristne; thi Kristi
Lære har vi. Partitinen har et Parti-
namn, og det er i sin Orden, da de
alle er tilfredse med Kristi Lære og
Ravn, men vil være panlige og have
Raven til sin Herre. Dog er ikke og
vil ikke være nogens Herre. Dog har
med Menniskeden den ene fulles Kristi
Lære, og han alene er vores alles
Herre og Mester. Matt. 23, 8.“

Stærekunde Luther ikke have
talt.

**Men er det nu ille ufristeligt at
kalde sig efter et Menneske?**

At dette i og for sig skalde være
urigtig betegnelse vil. Thi af Bibelen
jer vi endog, at det gamle Testamen-
tes Kirke af Gud selv blev kaldt efter
et Menneske. Den kaldtes jo den
„Israeltiske.“ Kristus siger selv om
Israelt: „Se, der er sandelig en
Jærelit, i hvilken der ikke er Evig.“
(Qæ. 1, 48). Men Israelt, som op-
saar har Navnet Jacob, var jo et
Menneske. Det maa altsaa komme
en paa, i hvilken Hæstand man fal-
der sig efter et Menneske. At Mennis-
kiene gjorde det paa en sondig Ma-
nde, jer nu deraf, at Paulus dadler
dem derfor. Han bebereider dem nem-
lig, at de ikke de hænde den eue og
jamme Tro, delte sig i Partier, fordi
de merselige Ravn kom til at
staa for dem ved Siden og moasse
over det Ravn, som er over alle Ravn
— velsignet i Evigbed. Det ses vi
deraf at han ogsaa dadler dem, der
Leivja, var den første, der latte det
navn. Vi løser nemlig i 1 Afst. 1,

12. „Det er Pauli — Det er Kristi.“ Høgter denne sidste ikke holdt sig efter et Menuske, men efter Kristus Jesu, bliver de i lige Maade dækkede, fordi de vilde venge Kristi Navn for dermed at særlig sit Partivæsen.

Men har da Lutheranerne paa en jædøs sindig Maade holdt sig efter Luther?

Ingenunde! De var dermed ikke ville ophave Samfundet med andre rettroende Værene, saadanom som Antonius og mange andre, der ned i ejendomme Tiderne har viden om Sandheden, som den er i Kristus. Vi holder os ikke Lutheranerne i samme Retrosning, som vi holder os Kristus. Kristne holder os os, fordi vi troer paa Kristus; men Lutheranere holder vi ikke os i den Korstand, al vi troer paa Luther. Hvor højt vi end sætter ham som et udsigt Sverens Ridderskab viser dog i vor Mørke ikke et eneste Ord antaget ham en Kroonstol, fordi Luther har lagt det, men alene og forhaandt det han skar bevises af hans Ord i den heilige Skrift. Vi ønsker ikke Luther for en Apstel eller en Profet, men ved al din, din end højt apløft og bensadet, ligehom andre Mensager var udset både for Bildstøt og Døds. Han er heller ikke for Kristus' Hånds' eller Pape. En er vor Mester — Kristus. Derfor figer vi højt og højt: „Hos, der antager at i en blind Tro, blot fordi Luther har levet os hæledes, er ligesaa langt fra den andre Lutherdom som Ømien er fra Jæden. Vor Kirke har aldrig givet Luther en hæden Anfeelse, og han har selv ofte fraværet sig en færdens afpræst Herre. Derfor figer også vores Fædre i Begyndelsen af Konfessionsformulen (S. 331) i Bispediagnosen af Konfessionen: „Vi troer, Væren og Befjender, at den eneke Regel og Rettefærd, hvorefter alle Værene og Værdommene tilhøber er at bedømmes, er alene det nye og det gamle Testamente Stræffer, som ifreeset staar Salme 119. 105. Og St. Paulus figer: „Derom og en Engel fra himlen prediser et andet Evangelium for Eder, han være en Forbundelæg.“ (Gal. 1. 8.) Alle andre Skrifter derimod af gamle eller nye Værene, hvad Navn de end har, er ikke at agtlig med den heilige Kristus, men alle tilhøber at underlægge den og ikke at antage som noget andet og mere end som viden om, i hvilken Stiftelse og paa hvilke Stedet efter Apostlernes Tid din Profeterne og Apostlernes Være er blevet besatet.“

(Fortsatte).

Professoren's Hús.

(Fortelling af 3).

Hør, fra fortige Kr.

Til vores Raboer har vi ikke meget, men jeg sagde dem hvor Konge de kom i Danmark. Den lille Pige tilfædede nu til mig og viste mig sin Dukke i lang Kjærlighed eller holdt en Tavle med store Bogstaver op mod mit. Hvor Venet var nogenlunde tædelig alt Professoren en lang Morgentur; funde han ikke temme ud tog han Motion ned at trække Bed. Sonnen forlod Huset umiddelbart nærmiddag og kom tilbage nævnt nioførre fire. Han al glad til sin Givning og glad til sit Hjem; naar den Ville løb han imøde ved Maagre, bar han hen de gjerne ind i Triumphb' paa sine Skulder. Trappetrinene sag han i et Dronning, og glemt som ørste at lære sine Fædre, en Koristunghed, der gav Anledning til hidige Anmerkninger af Søsteren. Det isd i det føle af og til, som om der var lidt Lykke og Urenighed i Familien, men han man paa Ansigtsene, viste deres muntere, velstillede Hånd, at det var paa en Røn.

En Morgen, som jeg stod allerede ved Mindest og glæder mig over den dybe, blaa Utersættelsesmel og Læsets underlig hængende Hævning, blev der talket en stor Pære ind til mig. Den lille Pige stod nede og flappede i Hænderne, hænslt over at have frustet rialig. Hr. Steen kom nu hurtig til, hilste venligt og gørde en Hilsindeling for Søsteren.

„Hørledes er det mod Deres Moder?“ spurgte hun derpaa. „Dottoren kommer ju tidt.“

„Hr. Karle er min Engelskede Moder ikke min. Hun har det ellers godt, forekommer det mig.“

„Hør De ikke Vort til at komme lidt ned i Højen?“

„Tak, jeg troede ikke —“

Hun lo. „Ja, det gør ikke ja nolie til. Vor forrige Være var temmelig ubælgede; de fortrængte os næsten selv, og han mente Fader — men med Dem vil det være os en Blæde.“

„Det hændede mig derud fast beslættet paa at sovge til Cecile.“

„Det var deligt at du kom.“ sagde den Ville idet hun hæppede mig insinde. „Jeg kan jo godt lide dig. „Med du hæd til fulde dig?“ Fader sagde al —“

„Tak, Emma, hvad er det for usædet?“

„Ja, du hedder jo også joa mange ting. Ingeborg, Politimæster og han videre. Ja, han hedder endnu mere; — det er jo heller ikke noget slemt Navn du har.“

Hvad funde det være? Det blev gamle usædlig.

„Tak, Emma, tak. — Vil De ikke komme ind til os, der er ingen hjemme, uden Emma og jeg. — Ja, isil mig ved dette, lille Hanne?“

Hun talte hin Rum, der var holdt med nedsælden Brugt, ind ad Professorens vinduet og hæpte ei Par Ord til et smalstuldet Pigebar med påfaldende helle Strenginge, et påfaldende lidet Hoved og et Par usædlig fine. Den der ses ud som ham stod paa en høj Samuel, han høi og opbleven over ham. Dervæs farste dum mig ind i Dagligstuen. Moge til vor, der dog ju ganske underledes ud; alt her hørde noget jaa usædligt, behovt og hjemligt. I Stuen stod et portefeuille Dukkens; det opblaede Zubard var fuldt med forskellige Haandtæbber.

Gummie lag nu Plads i den anden Stue i en høi Stol ved et lidet Bord og ifres stiftig paa sin Tavle.

Den nævnte at foruren faren med min Fortrygge. Hr. Steen kom aldrig bort med lidt usædligt medens jeg var.

„O det gør mig joa svært,“ sagde han, „jeg kan joet ingen Oplysninger give. Fader og Ostel Hiller ikke kunne juu Venner. Ved Afreisen på Fader dog i slutningen for en Smal Pengen, som Ostel skulle hænde over efter visse Andes Fortid. — De kom undertid ikke, og det er naturligvis et daartigt Legn.“

„Professoren mistede alt —?“

„Ja, men nuuu det for aldrig aldrig. Jeg har tidt henvist at det var en Væl for os; Fader var joa nedhævet efter Moders Død — hun døde,

jaa Emma blev sydt — og Ostel forekom ham og os alle joa stort og joa frugtlig øde. Dette hængtab nødte os til at arbejde og virke; Veligheden blev delt i to; vi affædigede en Pige; jeg måtte tage ordentlig fat. Min Broder sif øgaa mere Energi, endnu samme; han tog han i sin Embedsskaben; det var en Velighed i vor Anstrengelse. Borherren fan juu underlig vendte det Unde til Gode. — stand, min Broder, er nu været i en Stole; de troet ikke, hvor han holder af sine Væller og frøtter større Fortrængning til dem; det er formelig uartsat. — Ja, jar Dem med, her i Engelskeden; De tilinder at jeg arbejdet? — Hr. Steen sat paa Pianoet. — hjælper De?“

„Vidt.“

„Hør De nuuu Vort til at præse?“

„Jeg havde stoc Vort. Helene lundede ikke lide, al nogen værte kendes Instrument; i to Jar har jeg ikke spillet tre Orange.“

„Bud de fortælle Hælder jeg enlog, med Døten undertid revet op og Gengivet. Hvad mon det var?“

Professoren stormede ind.

„Hvad lærerden er det? hvor tidt var jeg ikke jagt, at jeg vilde være fri for Skamperi paa denne Tid af Dagen?“

„Jeg vidste ikke, at Du var kommet hjem, hære Fader. — O. De maa endelig ikke gaa. — Fader, det er Hr. Steen.“

„Aa, ja,“ det var juu ingen ceremoniel Hillen jeg fil. „Du var ellers ifrebet et farfjert Ord, Ingeborg; kan Du ikke late, hvad der staar, skal Du naturligvis lade Pladsen staa tom og hvænge mig. En Lufte var det at jeg joa efter; — man maa også have et øje paa voer Finger!“

Han gik hurtig op og ned ad Stuvert, men standede juu pludselig foran mig.

„J. Grundet har De Rei,“ sagde han, „med et humoristisk Smil, — ja er også et Gæve.“

Den hadde netop træft, at han var en urimelig gammel en, og robede dobbt, ved hæledes at være girmændskuet. Han laa ad min Fortrygghed og betragtede mig igjen med sine store, gjernemærkende Øjne; det var som om han hælte alle min Tanke og funde mig udenad.

„Nu man jeg vist gaa.“

„Men De vil nok komme igjen. — Pris Væ med os i salten, aa, ejer det.“

„Tak, jeg ved ikke;“ usikkerlig sagde jeg den paa Professoren.

„De skal aldrig hvænge mig, hun er Enghærsterinde; vil jeg have et lidet Stol, maan jeg bede hende om Villadise. — Aa, kom juaa Ingeborg og ret Ordet.“

„Saar ventet jeg Dem lasten.“ hæsede hun i Døren.

Den Starke blev meget forbundet, da jeg fortalte hende om Indhædelsen; den mægtige naturligvis offlaas, sagde hun, det var en Selvvalge; hvor tættest at bede mig, for de havde gjort Vill hos hende.

„Men hære Den Starke, burde ikke De først hælle paa Professorens?“

„Som en ældre, hvælgende Dame funde der øles mig en Smal Henlyn, finder jeg. Hvad Dem angaaer, Daa, har De Deres Fræmed, og kan forlade mig nuu De vil, men kan lange De er her, maan De rette Dem efter mine Fuss.“

Hun træs sine Mandeshandfører paa med stor Begejstring, og saa igjen foretættet ud.

Hvad Hænen, da Lampen var tændt og den bekendte Dagbeg tagen frem, imidtved jeg et Sieblik ind til Professorens for at undsætte min Hæbelslæsse. Sonnen luffede op for mig. Det slo et Wink af godmodig Skælmeri over høns Ansigt, da han saa mig; han tentte bestemt paa

"Hvor det gjør mig andt, at Du ikke kan komme?" Ingeborg trækkede hjerterigt min Hånd. "Såd. De hvor Aften spille Kammer?" hun saa gaaende forfærdet ud.

"Dog lidt kan De dog vel blive," hun træf mig ned i Stuen.

"Et eneste Nætlig mønst."

Der var endnu ikke trædt Løn i Dagligstuen, men Doren stod aaben til Profesorenens Verrelse, og man saa ham sidde i en knagtemet, gaaende dags Kæderstol med Stoler paa og læje i en Stol. Hans Ansigt udstrofe en dobbelthed og hornfuld Stærkehed. Haanden saa hardt knyttet paa Verret.

Emma, der var frøben op i den døde vinduesfarm mellem Blomsterpatterne, udslætte pludselig et Glædeskrik.

"Se, aa se Hørvejret! Det regner med blaa, grønne og røde Stjerner. — Nei, nu er det forbi. J som fortjent."

"Der er nof Værfest paa Alhambra," sagde Kandidaten, idet han intede Barnet ud fra sin farlige Plads. "Da jeg gif hjem strømmende Høf cikcerede derud."

"Det vil jeg tro," Profesorenens Stenane lad hon opbragt og truede, at det ordentlig gif igjenem mig. "Mere lig og løbe paa Sommer, det fortæller vi, det gjør vi, medens her er Hønd til at grøde Blod!"

Han læste igjen med rynket Bunde og barf Mine.

"Er Du bange for Hader?" Ville Emma saa sværgende paa mig.

"Du ser saa forskrækket ud", ved blev den Hørvejlede. "Du tror viist ikke, at jeg først ikke Haders Løs, men det før jeg godt."

"For Altig Bon, lad være, lad endelig være!"

Hun andsede dog ikke mit Hørbud, men listede sig sagte frem paa den underste Hødsids; af og til vendte hun det runde Ansigt om mod mig. Hun stod hun der. Den lille, røde opadvendte Mund var lige ved Øjet, og han sad vi alle i Mørke.

"Skjalmæster, vor det dig?" Profesorenens Stenane lad gaaende mild og logtmædig; jeg fandt stumme Barnets lyse øjole højt oppe; hun sad viist paa hans Arm og blev hjærtet.

"Du, Emma, hvor funde Du vore saa uortig?" Ingeborg talte gaaende overligt og bedrøvet. "Gaa nu straks ud med Løbet til Hanna og ha det trædt igjen; — gaa forsigtig. — Sald ikke."

"Roa Hader ikke et ved behover heller ikke Du at være det," sagde lille Emma en Smule muk, idet hun træppede ud af Doren.

"O, Hader. Du forberer hende virkelig aldeles, og Hønd gjør det ogsaa;

J lade hænde gjøre alt hvad hun vil, det er dog for galt."

"Stoflets Ville," sagde Profesoren, sagte og sat. "Hun har ingen Hader! Lad os dog gjøre hende Viuet hin højt og glædeligt som vi fornær."

"Hader var ikke høj, hun var mere itreg i al sin Hjerlighed; næst jeg kender paa hende hader jeg døbtet Knæs."

"Dog næret ikke, at Du er en god, tro Vig. Ingeborg, ej holder af Verret, men du ved ikke, hvordan Hader lang for din Vinat, og hvordan hun har paa dig, som om du var hende Hæret end Vig. — Nu, der er hun jo igjen. Hød mi?"

"Dog gjorde det bare for at hun" — Emma rejsede paa mig — "efterhænste, at Du ingen Væremand var, hun har offentrat paa dig, Hader, som man ser paa en Væremand." Det var Dornoret.

Profesoren tog det naturligvis som fuldgældig Grund og is. "Saa det gjorde hun, jeg troet det alene; men tus, der er nogen i Gangen, det hørelse," som ind!

Kærenz Hærlæde Hoved ville saa nu i Doren, og en voldsom udtegnt Bægflinger betydede mig, at Drenen ventede.

Jeg hav hurtig Karvel og stundte mig saa ind til hende. Hun sad og bænkede i Verret med Kæmpeforten og saa temmelig misfornøjet ud.

Efterhaanden, som Stillet som høng opføredes Minen dog. Inde høvoede Raber blev der siddet med Stol, hvilket høit og salt høle Attencet. Det høede noget meget buggeligt ved sig, og var mit som en Trost. Ved Sengetid, da jeg var gaet ind paa mit Verrelse, hørte jeg dem, en efter en, lade omad Trappen, anbie en

Dør ovenpaa og strøs efter somme ned igjen. Ingeborg blev længst. Hun sagde et hørteligt: "Godnat, sov vel," idet hun gif. Hvem var den deroppe?

Tredje Kapitel.

Køste Dag gjorde Profesoren og hans Datter os Vært. Den store var meget fornøjet, meget nærdig og meget nedladende. Profesoren var hende helt igjenem; dervar rettede hans Blif sig med en vis usigerrig Smil paa mig.

"Min Datter gør fast eue om," sagde han ved Kælderen. "Den store tillæder os, at hun kommer lidt herind, og at den unge Dame der igjen før til hende."

Tillæderen blev givet os trods bestrættet. Hos lidt hold ses ikke inde i Kælderen og hundrede Ingeborga, næst hun bænkede Minet og Bægtolal, hællede og stedte, sæde og æltede. Hun inøede og brækkede sig

hun let og unntet; det hele gif juv ej- tre en Taft. Engang imellem som jeg også ind i Profesorenas Bibliotek, og han tille, tæbækrene. Bægflunker, Ingeborga snatte dechirrete og ofstrive. Det var en gaaende ejendomsmægt Hønd, saa hurtig og inappet, den måtte bare dørlig at tude.

"Hvor mig er det ingenting," sagde hun. "Jeg har haadem Poelle," og saa løb Venen væk henad Verret. "Dørlighedet af dette er forsvarigt langt over min Verstand, men under tiden lemmer det noget, som jeg glæder mig over og har godt af."

"Hvor jeg bliver istet, skal jeg steive for Hader," Emma saa gaaende træumphorende ud.

Hvor jeg indelig husker en Sandag midt i Oktober; Verret var flart og sunst; det høede rimet om Ratten og Georgineerne hæde sine Hoveder. Geospalten var deltet av Millioner Verret, det hæslede med jævnlige Segnuer i Tøffunnel. Profesoren trædte ud af Huset mod Zen og Datter, de ifulde vist til stærke; alle tre viste venligt op til Ratten og gif hon. Ingeborg vendte sig dog igjen, saa ejer mig og nistere fortroligt. Ja, jeg var glad, hun holdt dog lidt paa mig. Den hølen gjorde mig saa godt.

Vidi ejer gif jeg til Duen for at lejage Edward og Delene; det var fortalte Gang efter min Afreise. En ung Dame af Årnes Marias Bekendtskab viste tilbringte Formiddagen hos hende.

Pigen tæslede op for mig. Hæstebet var taget til Slampenborg, sagde hun, Barnevægen og den Ville øjna.

Ta jeg skulde hente nogle Smasning gif jeg alligevel ind. Doren til mit Verrelse stod aaben. O, hvor der var lokandeet. Hjæderet dommede, Zervante og Zenge var dyr sommet Blomsterbord. Strænebord og Bogstab. — Den lille Skarptingl saa os trælede; det led næsten spottende. Jeg folte mig fast følede og hjæmmede. Min Blod var altid gæule udslættet her i Huset.

"Er her ikke blyen deiligt, Profesent? Det er nu Årenes Første Zne. Vi lille Bugen berhennet i Djæret, ved den lille Zola. — Da stonemoden staar paa Loftet, om Djælenes hulde harer noget i den."

Jeg udrettede mit Kænde, og foundte mig fast blem; mit Hjerte angæde næsten; jeg var fast nedtænt, fast madlas. O, det var vankeligt at holde Pittetheden borte.

Den unge Vigé modte mig paa Kælderen; hun løb unntet hen til mig.

Nærlæder,

Arlington, Wsh.

Golbein H. Berge kom i længre tid her været ind dode den 21de Ott. og blev begravet Fredag den 22de. Golbein H. Berge's Begravelsesbok er i Verrelset som følger:

Han var født den 27de August, 1846 i Syra, Kochbierg, Rosar. Han udvandrede til Amerika i 1873 og bosatte sig i Blue Earth, Minn. Her blev han viet til Niels Erdahl ved Pastor L. G. Dahl. Han tilhørte også en Lid samle Pastor Christenens Menighed. Berge med familiens flættede kom til Vuget Zenad og boede der fra Stanwood i Mai 1885. Efter tre år flyttede han til Bryant, Wsh., hvor han og familie boede indtil 1908 da de flyttede til Arlington. Berge var en af dem som var med da flyttede Pastor Arlefors Menighed i Arlington over for siden. Han var Wedlem af denne Menighed indtil sin Død. En af de gamle Stætter i der Menighed er altid hørt og vi til alle hørte ham. Stille og beflidet vandede han blandt os fra Dag til Dag, altid var han bange for at gjøre det som var Gud imod, altid jogte han straf og Visdom i Guds Ord og Sakramentet i Reunigheden saa længe han var fri. Han baabed vi han var bestue den Arlef i Hærlighedens Hjem i Himmelten som han var på Jordet. Hjælpe os og i høje Blod han lagde Menighie fra alle sine Synde.

En afdøde efterlader saa Guds og vi Zern. To Børn er gaaet for høst ind i Evigheden. En af Børnene var tilstede ved Begravelsen. En i Massa, en i Canada og en i Seattle fandt ikke hvem til Begravelsen. Kirken var holdt af Venner af den afdøde. Pastor M. A. Christensen fra Stanwood talte paa Engelsk og Stedets Prest talte paa Norsk. En Skrøvet låg den delige Sang "Vedee kan jeg ikke fare," Kirken var smagfuldt synet af hærlige Hænder for Hældningen.

Zan hvil i Fred du gamle Ben
Vi løs smart i Himmelten
Z Blædens Hjem blyst hos vor Gud
Hvor du nu staaer som Jesu Brud.
Der var der føde Zorg og Sorg
Men se, hvor trug i Jesu Havn
Du holdt mi i Hø og Fred
Za nu — og i al Evighed.

O. U. B.

Zaaledes bebolder Luther ret,
nuar han figer; bævende var jeg din
Vest, dad vorder jeg. "Vene, din Vel-
det!" elles som det er almindeligt i vor
Mælestam:

"Hø mig, du Van'! jeg børre til
Din Pettileus, mens jeg er thi;
Hvor jeg er død, skal du færga!
Det figer Luther; va'r derpaa!"

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Nebudstyr: Pastor O. J. Ordal,
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maa henvist ses til Pastor O. J. Ordal.

Bladet Tidstyper

Hør Karet	\$.75
Hør Karet til Canada	1.00
Hør Karet til Europa	1.00

Adresse: Portland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Ryheber til Herald maa sendes højtidlig i lagen at de nævner hertil hensigtsmæssigt. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den uge.

Derom Abonnenterne ikke har Bladet regelmæssigt og derom ikke Datoen paa Adresselappen er forkert bedes de underrette os. Joa et vi kan rette herpaa.

Abonnenter maa sende to Uger

—

Adresseforandring.

Frivittering paa den "røde Rap" og Begjering om at stanse Bladet.

Ligeledes tager det to Uger hænd

en ny Abonnent kan ha Bladet.

Naar Adresseforandring forlanges behag at opgive og høje den gamle Adresse.

Hør at undgaa Misanie og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indhende sin Montagent i Berklund

Allt Utgabblade bedes venligt om at sende Bladene til 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Ryheder.

Allt Ryheder hør sendes til Pacific Herald, care of Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Naar de skriver for Herald, joa krev højtidlig og greit og ikke kan dan den ene Side af Papiret. Det er ikke muligt for Redaktionen at fås til at omstyrke, det som indhender. Haf paa det at det, som indhender hør være højtidigt at sendes til Sælleren. De fleste, som skriver har voret meget flinke i joa henvende.

Til Abonnenterne.

Pacific Herald beder herved alle Abonnenter om at være joa venlig at indhende sin Montagent for Bladet. Se paa Adresselappen og du vil se til hvilken Dato Bladet er betalt. Joa du joa med det samme være joa venlig at lende os en ny Abonnement, vil vi blive meget glade.

Olem ikke at indhende Montagenten nu med det første.

Alle Penge sendes til Pacific Herald, Portland, Wash.

Seattle, den 27. Oct. 1913.
Lil Pacific Herald's Værcere.

Hærdede Venner!

De vil erindre, at for en fort Tid siden, gjorde jeg en Anmodning til vores Kirkefolk om, at vi skulle, joa mange som fandt øste nogle Dollars, bringe til rette en Sum af \$200 for hvilket Bladet vi skulle forhaffe Normand L. G. Ross' Indtredelses Certifikat til den nye Missionstøtte.

Jeg fandt nu berette, at \$22 er i mine Håndter for dette Nævned, og vil fremdeles bede vores Kirkefolk, at ikke glemme denne Sag. Vi er joa mange, at vi vil sette ifte hele dette lille Blad, om hvilene tager fat paa Sagten.

Hælden lige modtag jeg i Posten følgende Besked:

Hilfslai Anderson, Olalla ... \$1.00
John Knudsen, Olalla 1.00
R. R. 5.00

Den nævnde Oliver fandt nogle Linjer i en meget pen Haandskrift, efter mit Øjen stævet af en Kvind. Postmærket var meget dumt, men jeg trod. Øverst var lagt i Posten i Olallien, Wash. Den glade Oliver har vist noet overvejet Skriften's Ord, som højt vi skal give med vor høje Haand, joa den venstre side ved højd vi gjør.

Pan Normand L. G. Ross' Begivenheder jeg den glade og tankfulde Oliver har vist noet overvejet Skriften's Ord, som højt vi skal give med vor høje Haand, joa den venstre side ved højd vi gjør.

Pan Normand L. G. Ross' Begivenheder jeg den glade og tankfulde Oliver har vist noet overvejet Skriften's Ord, som højt vi skal give med vor høje Haand, joa den venstre side ved højd vi gjør.

Det er en Ting, som jeg trods Overvejelse ikke kan forstå eller forstå mig for andre. Hvorfor er det, at denne Mission ikke har været udsættet eller benævnt som en Hedningsemision? Eller som Synoden endnu;

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Reformationfest feires Aftens Aften kl. 8 i Vor Arellers Lutheriske Kirke, So. 3 og 17th Streets. Der vil blive Kaler paa Rosk og Engelsk. Den 31ste Oktober er en Fejdag, som burde feires af alle Lutheranere. De Selbstmæller, som tilhører os fra Sud ved Reformationens Arbeide, er mange og store. Vi møder godt af Luther's arbeide idag både i Øjen, i Kirke og Etat.

Gudstjeneste i Vor Arellers Lutheriske Kirke Mandag Aften kl. 8 paa Rosk og Engelsk og en Aftenen Aftenen kl. 8 paa Rosk.

Missionstøtte skal feires om ta liger, den 9de Nov. Offer optages til den indre Mission.

Luther Maib, Hugdomssærling, møder torsdag Aften kl. 8 den 8de Nov. Den har gjort Forberedelser for et udmerket Program og reuter i Vor Arellers. Da foreningen nævnes har foraret Vor Arellers Mønighed 120 "Lutheran Church," joa vil den nu ved denne Fest tage en meget lidet Adgangspris. Indtagterne ved Festen skal benyttes til Afbetaling paa de engelske Salmebøger.

De nye Salmebøger tages ihuug sidste Sandag Aften.

Cifidens Missionstøtte møder den 8de November hos Mrs. Hans Larson, 19de og 3 Streets. Der benteos mange.

Vor Arellers Missionstøtte holder torsdag den 11de Nov. i Skriften's Arellersgård. Denne Kong er det Mrs. E. C. Ross og Mrs. A. Rei-los som skal benytte. Alle ind-

Det månedlige Menighedsmedle i Vor Arellers Kirke afholdes Torsdag den 1de November kl. 7:30 Elm. Samtalen over "Vort Behændelsesstifter," vil fortælles. Mænd og Kvinder er inddadt til at være tilstede. Alle, som kan, bør være med.

Teller, Alsta.

Dr. Nedaltor!

Det er en Ting, som jeg trods Overvejelse ikke kan forstå eller forstå mig for andre. Hvorfor er det, at denne Mission ikke har været udsættet eller benævnt som en Hedningsemision?

Marten er endnu bar og ingen Is

egen udelt Hedningsemision. Min erfaring er jo har altid været at siden 1900 har dette været Synodens Mission, og da alle Beboerne runder der udelt Hedninger maa det vel være en Hedningsemision; men endog i Synodens egne Stifter har det gjortagende ikke været forstået at Synoden har ingen egen Hedningsemision.

Høst da det blev besluttet at optage Nebbedet i Asia, ved det, at vi havde Synoden begyndt egen Hedningsemision. Pastor J. O. Dougan trives i "Decorah Posten" og Pastor R. A. Larsen og Peter var de første Hedningsemisionærer Synoden sendte ud og at Tacoma var den by de kom fra. Dette stemmer med den almindelige Opfatning; men faktum er vel, at nu man ikke vil regne denne Mission for en Mission, joa der vel ikke Tacoma-brødrene de første Missionærer Synoden sendte ud; thi især sendes jo Peter til Villgaard til Asia og Joachim og ikke Tacoma er jaaledes den første til at have en Missionærer. Men er det snart forstent at selde dette for en Hedningsemision; thi van de 19 Kar siden arbejdet begyndte og 13 Kar siden dette blev Synodens da næste egen Hedningsemision, jo er den forstående ifest, at nu er der jo Hedninger igjen, de høste er høste. Men nu om dette, der vil bestandig være en Goode, Hedningerne er bivur Kristne, enten man vil kalde det en Hedningsemision eller ej, og det er vel det vigtigste.

I begyndelsen af September besøgte jeg Kauhjorden og da Jagtiden var inde togtes Øverst og Ammunition med. Rejselen var omkr. 25 Mill fra Missionen nær Klarmigan Hill (Nøgnebjerg). Man død torsdag Aften og var der til Onsdag Morgen. Sandbag hænde vi Glads-tjeneste i Overlydens Zeit. En af Rejserne — Alfred Knud — var Zerlanger. En Sværmer (hvid Mand) hænde standset hos dem nogle Dage forud og fortalt dem, at forend Sneen lige vilde Dommedag komme. Jeg talte da om Dommedag og hød Skriften læret derom. Mandag var jeg og 4 af Rejselærene på Jagt, og mit Bottle blev 42 Skot, 12 Mænd og en Gaas, nogle af Giftemerne sif mere. Da Rejselæffen jantes meget lidet præsenterede jeg 7 af dem og sendte dem ud over Gangerne paa Renjagt og paa 4 Dage jantede de omkring 200 Ren, der var sommet ud fra Skoffen.

Søndag den 14de September havde vi en meget stor Forhandling til Gladstjeneste og en Famille, Mand, Kvinder og 4 Barn blev bøste. Allianz endnu Hedninger her.

Marten er endnu bar og ingen Is

ne har haet Vinterdragten paa. Den 1ste Oktober begynder Skolen og det tegner til, at vi skal haa mange Korn her Vinteren igjennom. Alle er friske.

Søndag den 5te Oktober ophandels var; men Stormfører fra Syd trak op og da vi kloffen 1 begyndte Gudstjenesten var det umulig at lande med Vaad. Folkene fra „the sandpit“ var komme ned Lagoon, og havde haaledes ikke hørt Brændingen. Efter Gudstjenesten var Stormen øget og tungt Regn fulgte med. Ved otte Tiden roset Stormen i fuld Vælde og øgedes udover Natten. Om Morgenens haas Bandet at noa op til Hundene bundne i Stolper langs Sandbanken, der dog er joa høi at Brændingen kom engang i 1900. Når har haaset did i November 1900, og mellem dem og os paa Baffen var der en 10 fod dyb Vandstrøm, hvor der var hørt ved Mørkets Hjembrud. „Tapeagroov“ Hunde passeren sif det travelt med at bringe sine Hunde, omkring 30 i Tal, over i Vaad. Mandag Aften sif vi se 3 Børn og 4 Barn komme gaaende fra Noof. Det var Chrnak med familie, der bor paa denne Side Sundet fra Teller. Hans Hus var fuldt af Vand, da Brændingen vasket over. Vi møde dem med Vaad og satte over. En af dem er blind. Tirsdag Middag sif vi høre at alle paa Pt. Jackson eller Sandpit maatte i Vaad og opslaa sine Telt paa Tundraen og der bor de enda. Arctic Mining Cos' Barnehus paa Sunset Creek reves overende af Brændingen. Telefontraaden er neude saa vi ved ikke hvordan det har gaaet længere borte. Aften (Tirsdag den 7. Okt.) har Stormen lagt sig.

Med venlig Hilsen

T. Q. Previg.

Alaska-Missionen.

I „Kirketidende“ for 24de April 1907 har det første Stykke til Overforskift:

Den norske Synodes Hedningemission

3. Alaskamissionen.

I 1907 var Alaskamissionen benævnt som Den norske Synodes Hedningemission. Dr. Laur. Larsen var dengang Redaktør.

Ned.

Mottaget til Alaska Mission!

Fra New Sweden Kvindesforening Nicolet, Minn., indsendt ved Mrs. Caroline Hermanson, 3 Pr. Strømper, 4 Kjoler, 1 Høflæde.

Fra Mcintosh, Minn., indsendt ved Mrs. Solberg: Mrs. Hoffard, 1 Par Strømper, 2 Høflæder: Anna Johnson og Jennie Scheie, 3 Høflæder; Mrs. Lijedal, 1 Par Strømper, 1 Høflæde; Mrs. Geo. Baatveit, 1 Høflæde, 1 Kjole; Mrs. Edin. Oppgaard, 3 Par Strømper, 1 Par Banter; Mrs. Stensgaard, 2 Høflæder; Mrs. Abrahamson, 2 Par Banter; Mrs. Simon Solberg, 2 Høflæder, 1 Par Banter, 1 Par Strømper; Mrs. Bokken, 1 Høflæde, 1 Par Strømper; Mrs. Juor Aafeng, 1 Par Strømper, 1 Underskjært; Mrs. Scheie, 2 Par Strømper; Mrs. Andrew Hagen, 1 Par Strømper, 2 Høflæder.

Med Tak.

T. Q. Previg.
Teller, Alaska, den 1. Okt. 1913.

Centralia, Wash.

Centralia er nok et nyt Navn for Pacific Herald's Læsere men det haabes at det snart vil blive vel kjendt blant voft Kirkefolk da der nu er stiftet en norsk-luthersk Menighed dersteds.

Centralia der er en By paa hen imod 8,000 Indbyggere ligger i et milslende, frugtbart Landskab og har i de sidste Aar skudt en hurtig Vækst. Byen er den nærmeste i Lewis County og ligger midt mellem Seattle og Portland. Northern Pacific og O.W. R.R. and R. Fernbaner har i Fælleskab udvidet den gamle R. P. Linie til en dobbeltsporet Linie. Great Northern bemærker også samme Linie fra Seattle til Portland. I Centralia bytter man Tog for at reise til alle Byerne rundt Grays Harbor og til Raymond og South Bend. Der ankommer og afgår mellem 20 og 30 Tog om Dagen. R. P. har netop fuldført et stort „round house“ værsted i Centralia og Milwaukee Banen bygger nu ind til Byen, der er ca. 20 Mil igjen. Nere Fabrikker er i Virksomhed og flere ventes. En prægtig Kløverei leder til Chehalis „county seat“ der ligger 1 Mil syd.

Kedstræven har altid tenkt sig at i en jordan voksende By herude maatte der være norske Folk men har aldrig hørt Tid til at underøge Sagen. Heller ikke havde han hørt noget derom fra andre, men saa en Søndag, efter Gudstjenesten i Seattle, kommer en stant ung Mand op for at hilse paa Presten og fortæller at han hedder Gunnvald Kullien og er fra Centralia. Han fortalte videre at der var en del norske dermede, mest unge Mænd, og at de meget savnede norsk-lutherske Gudstjenester og ønskede at noget funde gjøres.

Mr. Kullien paatog sig at opfoze de

norske i Centralia og saa deres Mening at vide. Han arbejdede ivrig og om fort Tid kom Preb med Underskrifter af 14 Bokse der enledede Gudstjenester og lovede Støtte. Undertegnede rejste da ned der paa et fort Besøg en Ugedag og fandt megen Interesse for Sagen.

Sidste Søndag holdtes Gudstjeneste i lejet Lokale og trods daaligt Vejr og meget fort Væsel var der ca. 30 Bokse tilstede. Efter Gudstjenesten holdtes Møde og en skandinavisk luthersk Menighed blev stiftet.

Ridلتidig Bestyrer valges som følger: Formand, Mr. O. Kullien; Sekretær, Gunnvald Kullien, og Kasserer, Jens Olson. En komite bestaaende af E. Ellingsen, Mr. Hagen og Knudsen blev valgt til at fremlægge Udkast til Konstitution ved et senere Møde.

De tre sidste er alle forhenværende Medlemmer af en af Past. Reinis Menigheder i Colorado. Menigheden begynder med 8 stemmeberettigede og ventes det dobbelt Antal ved næste Møde. Norske Folk der kunde ønske mere Oplysninger om Forholdene i og omkring Centralia vil faa paalidelig Underretning ved at tiltrive Gunnvald Kullien, 519 1/2 N. Tower Ave., Centralia, Wash.

Maatte da denne ungste af vore Menigheder hende blive til Bessigelse for Guds Riges Fremme her i det fjerne Vesten og til mange dyrefriske Sjæles Frelse.

H. A. Stub.

Seattle, Wash.

Immanuelkirkens Kvindesforening har sit aarlige Udhølg i Kirkens Basement, Pontins Ave. og Thomas St. Tirsdag, Onsdag, Torsdag og Fredag den 1de, 2de, 3de og 4de November. Der bliver gode Programmer og Forfriskninger hver Aften.

Prof. Bardon forretted sidste Søndag i Immanuelkirken, da Past. Stub var i Centralia.

Sidste Søndag Aften holdtes Sanggudstjeneste. Past. Eger forretted. Soloisterne var Mrs. O. Eger, C. B. Halls og M. Syltaasen. Miss Olga Erickson og Mrs. Stub sang en Duett. Koret bidrog som sædvanlig meget med sin vakte Sang.

Det har været en stor Glæde at se saa mange Børnedæk i Kirken dette Aar. Det sparer Prestens Tid og er en Opbygning for Menigheden.

Søndagskolen har nu flere Glever end nogensinde før. Sid den

store Slave af Børn af norsk-lutherske Forældre her i Byen vilde høge hen til de lutherske Søndagskoler.

Årelses Reformationsfest afholdes af den Forenede Kirkes og Synodusens Menigheder her i Byen. Fredag Aften den 31de Okt. i Bionskirken i Ballard og Søndag Eftermiddag den 2den Nov. i den Forenede Kirke inde i Byen. Pastorerne Bergesen og Eger taler paa Norsk og Larsen og Dappedahl paa Engelsk. Desuden bliver der Salmesang og Vorjang.

Best Tacoma.

Fredag var en rigtig Højtidsdag i Prestegaarden. Om Morgenens kom det en venlig Anmodning fra Mr. og Mrs. Egil Buschmann i Seattle til Presten om at komme og døbe deres lille førstefødte Son, som i Daaben fik Navnet Robert Egil. Og da dette også var Mr. Buschmanns Geburtsdag blev det jo en dobbelt Højtidsdag i Familien. Og man kunde se paa den unge Mrs. B., at det var en sand Glædesdag. Den liere Herre Gud være da i Raade og Hjærlighed hos denne liere Famili og velsigne dem og lade dem blive til Befsigelse!

Paa Eftermiddag kom Mrs. J. A. Johnsen og Datter Edna paa Besøg. De mente at det kunde seet værre ud i Huset end det gjorde, og det er sandt det.

Men Kronen paa denne Dags Hændelser blev vel dog om Aftenen medens både Mand og Hustru var borte, da Syd Tacoma Menighed og dens mange Børn kom forat byde Prestefamilien velkommen til Byen. Det var ikke blot en Representation men hele Menigheden kom, og som gjorde det saa høggeligt. Endelig kom da Presten hjem, og fandt da alt i mænsterværdig Norden — Kasser og Daller med Mand og Kvinder paa og ellers stod man rundt Bæggene som bedst man kunne. De unge Kvinder spillede og sang, andre var i Køffenet hvor Sofie, Tage og alt andet godt havde ophobet sig. Saa stod Mr. Mons Knudsen frem og fortalte Grunden hvorfor man havde kommet til os, som de gjorde, — det var forat byde Prestefamilien velkommen, og det gjorde han i saa, men pene Ord og frembar da vaar Menighedens og Børnene Begue en Gave i Penge som et andet Tegn paa deres Hjertelaq imod Familien. Presten takkede for det høggelige Besøg og for Gaven og frembat det Saab at Menighed og Prest maa faa Raade til at

arbeide med Trofslab og bygge Guds Kirke og blive til Glæde og Besig-
nesse både for selv og andet. Tak.
herr Venner, hjertelig Tak for Sa-
vey og Besøget, og Gud besig-
eder alle i Hus og Hjem og Lade os
alle blive til Besiguelige i Hjernin-
gen!

Gudstjeneste Søndag M. 3 Em.
hos Jacobson, 1615 No. 16th St.
D. Hagees.

Syd Tacoma.

Mr. H. Hogan var saa uheldig for
en Lid siden da han skulle gjøre en
Medarbeider en lidet Venstjeneste
at træde paa en rusten Spiker, joa
han siden har været mere eller mindre
paa Engelskten. Heldigvis kan vi
nu berette, at han er i god Bedring.

Men vi har også en anden Sorg
at berette: Abberg Familien kom-
mer til at forlade os. De har byttet
hjem til Hjem i en lidet Dørn på
Anderson Island og flytter denne
uge. Det vi taffer for Samværet
møster vi denne høje Familie Guds
Besiguelige i dens nye Hjem.

Gudstjeneste Søndag M. 11. Søn-
dogsfolke, næst og engelsk M. 10.
Endnu trænger vi flere Søndagsko-
lelærere. Hjem vil komme og hjel-
pe i denne vigtige Øvelsering?

Svittering.

Indkommet til Indremisjonen,
Pacific Distrikt:

Bed S. S. Howem fra Fredsme-
det i Lawrence, \$42.45.

Bed Past. Geo. O. Lane fra Im-
manuel's Menighed, Cuister, Wash.,
\$23.30.

Bed Past. Geo. O. Lane fra Bi-
ous Menighed i Bellingham, \$27.70.

Bed Past. Geo. O. Lane fra Vor
Hejlers Menighed i Bellingham,
\$19.10.

Bed Past. L. C. Koës fra Mrs.
Agnethe Gilbertson, San Fran-
cisco, \$50.00.

Fra R. M. Trote, Seattle, Wash.,
\$15.00.

Fra Thos. E. Thompson, Mt. Ver-
non, Wash., \$5.00.

Fra Julius P. Barnejs, Mt. Ver-
non, Wash., \$5.00.

Bed Past. B. Thorstad fra Stein-
beforeningen i Parkland, \$25.00.

Til sammen \$212.85.

Andrew V. Lefnes,
Raadserer.

Parkland, Wash.

Veslo Lydahl fra Buelien og Edna
Carlson fra Tacoma besøgte Venner
ved Akademiet.

Mrs. F. T. Larson er i Seattle i
disse Dage paa Besøg hos sin Dot-
ter, Mrs. Bushman.

Kirkeråbningstemmel Z. G. Sotra
fra Stanwood aflagde forrige Uge
Akademiet et venligt Besøg.

Dr. og Mrs. Quistin aflagde paa
Sandbydelse Besøg hos Prof. og Mrs.
Xavier Søndag.

Præmiebilnd.

Den, som inden 1. November
1913 sender os 12 nye Abonnenter
paa Herold, vil nem fram til jan.
prægtigt amerikansk eller nordt-
ysk Flag, der er 8 fod langt
og 5 fod bredt, et fot af godt, stift
Tpi. (cotton bunting), med faste kni-
per, som taaler både Sol og
Regn. I Handelen kostet det fra
\$3.00 til \$3.50. Ungdomsföringer,
Ungdomsföringer eller andre Or-
ganisationer, der ønsker et naffert
og dyrabalt Flag for fælles United
singer, burde benytte sig af dette
jærdelæs liberale Tilbud. Send alle
Bestillinger til "Pacific Herald,"
Parkland, Wash.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy
recognizes the great importance of
music as a means of culture and re-
finement, and aims to furnish high-
grade instruction at a very moderate
price.

This department furnishes special
courses in piano, singing, history of
music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and
the Graduating Class.

This course is under the super-
vision of Miss Theodora Alfsen, a
graduate of the Chicago Conservatory
of Music.

Miss Alfsen has had eight years of
experience as a teacher in schools
and is especially qualified to teach
advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses
will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide ex-
perience both in professional and

amateur bands as well as choruses.
It is safe to say that the school will
produce exceptional musical organiza-
tions during the present year.

The plan is to render several pro-
grams and if possible complete the
season by making a concert tour.

The class in singing will furnish
material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and
Chorus work is FREE.

PIANO TUTITION—Single lessons
\$1.50, 18 weeks (1 lesson per week)
\$15.00.

PACIFIC DISTRICTS PRESTER.

Aaberg, O. H. Kasserer for Parciale
Institution, Parkland, Wash.

Baasen, H. E. Silvana, Wash.

Bergeson, B. E. 1727 W. 56th St., Se-

attle, Wash.

Ielagum, E. S. 823 Athens Ave., Oak

land, Cal. Tel. Oak 4356.

Horge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E.,

Vancouver, B. C.

Borup, P. Cor. A & Pratt St., Eureka

Brevig, T. L. Teller, Alaska.

Brevik, G. L. Genesee, Ida., Route 2

Box 30.

Christensen, M. A. Stanwood, Wash.

Eiger, Rev. O. 4026 Wallingford Ave.,

Seattle. Phone North 2823.

Fosmark, C. M. Coeur d'Alene, Idaho.

Foss, L. C. 1010 Franklin Ave., Se-

attle, Wash.

Grönberg, O. 1694 Howard St., San

Francisco, Cal.

Harstad, R. Parkland, Wash.

Phone 7884-J-3.

Hellekson, O. C. 810 No 2nd St., No.

Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O. 425 N. 10th St.,

Portland, Ore.

Iagoes, O. Pt. Madison, Wn.

Hong, N. J. Prof. Parkland, Wash.

Johansen, J. 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O. 1464 Iron St., Belling-

ham, Wash.

Mikkelsen, A. Prof. 706 N. Anderson

St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P. 417-29th St., Astoria,

Oregon.

Norgaard, C. H. 230 Lombard Ave.,

Everett, Wash.

Ordal, O. J. 912 So. 17th St., Tacoma,

Wash. Tel. Main 4270.

Otteson, O. C. Portland, Ore.

Pedersen, Rev. N. 1207 Stevenson

Ave., Pasadena, Cal.

Pruett, Past. H. A. So. 210 Chandler

St., (in rear of church), E. 312

Toledo Ave., Spokane, Wash.

Pruett, O. J. H. 2619 Paloma Ave.,

Los Angeles, Cal.

Rasmussen, L. Burlington, Wash.

Sandmel, A. 1318 16th Ave., Spokane,

Wash.

Stenerud, E. M. 2455 Howard St., San

Francisco, Cal.

Skonhovd, M. Box 14, Lawrence, Wn.

Steb, H. A. 1215 Thomas St., Seat-

tle, Wash.

Tjernagel, H. M. Stanwood, Wash.

Thorpe, R. O. Marshfield, Ore.

Xavier, J. U. Prof. Parkland, Wash.

Xavier, N. P. Parkland, Wash.

White, A. O. Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar. Bestyrer for Jo-
sephine Alderdomshjem, Stan-
wood, Wash.

Leknes, Andrew L. Kasserer for in-
dremisjonen i Pacific District
Stanwood, Wash.

Leque, N. P. Kasserer for Josephine
Alderdomshjem, 1016 Champion
St., Bellingham, Wn.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore.,
tag ind paa The Stephen Home
(det norske Hjem for unge Mænd.)
Pene, billige Børrelser for Rejsende.
291 1-2 Grand Ave., en Blok fra
Hawthorne.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way
to do anything
PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything
in printing. Our prices are
reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Kraxia Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

8-11-11 East 4315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mæ-
des man gjerne af en hel Del
"runners," som udgiver sig for
Dampskibslinjens Agenter. Men
Dampskibslinjens Agenter mæder
aldrig sine Passagerer ved Station-
nen her. Om man vil tage ind paa
Hjemmet, bør man helst telehone-
re til os fra Stationen og vent-
der til vort Ombud kommer. Tel
5351 Broad. Ellers tager man fra
de fleste Stationer med Belt Lin-
til Husets Dør. Fra New York
Central Depot tager man Subway
til South Ferry. Fra Pennsylvania
Depot 8th Ave. car til Døren

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skräddersyede

Herrekläder,
Overfrakker og
Regnfrakker

Bare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Avlög os et Besök og se de gode
Kläder vi säljer til denne pris.

Drummers' Sample Suit House
L. A. Jetland, Bestyrer
1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTLSEN
Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Eigt dem som overterer i Øerold.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK
of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
Røgget vi til Spareindskud to Gange
om Året
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de September. Skriv efter Skolens Katalog.



Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$150.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$60.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Damensistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma



DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udlydes nörligstik

M. 7214 1102 Tacoma Av.

Berglund Bros. Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Byen med Flig-
de, Bakker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Bileller paa alle første Klasser
Enter

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745 A-4745

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES
Prescriptions a Specialty
We import our Cod Liver Oil direct
from Norway
Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Etgm. Om
Springene tilige Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øre, Næse, Hals og Bryst.
Kontorid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 630
House calls made preferably outside
of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5193

Tacoma, Wash.

Nytteringen.

Mødtaget til Josephine Alderdomshjem i Stowood:

En Saef Wbler fra O. R. Doel, en fra Mrs. Myron, en Saef erab Wbler fra Mrs. Durgan, en fra Mrs. Olson, og to Pæler fra Mr. Moe, tolv Læg fra Mr. Holden, en Saef Prunes fra Pastor M. H. Christensen, en Saef Pæter og en Pæl grønne Tomatoes fra Mrs. Christoperson, og mange Pæter fra Mr. Hougan.

Mange Tak!

Oskar Wenberg. Vestor.

Et Katedrals-vær.

Luther skrev engang — det var i Aaret 1530 — et latinist Vers ved to forskellige Visiter, hvorfra Prof. N. M. Petersen i sin fortællende Bog „Dr. Martin Luthers Levnet.“ Side 124, giver følgende nøslaglige Overfattelse:

„Evende vor jeg din Pest,
Død vorher jeg, Pope, din Helt!“
Det er dette (latiniske) Vers, hvorfra vi stikker Bislop Hans Poulsen Reben i den af ham besørgete Katedrals-Udgave (1616) giver følgende Overfattelse:

„Hør mig, du Pop! jeg være vil
Din Pestilens, mens jeg er til;
Naar jeg er død, skal du forgaar!
Det siger Luther; nu'r dervaa!“

Dette Vers har siden den Tid fulgt vor Katedrals, og som enhver ved, staar det der endnu under Luthers Billed.

Men hørde dette Vers staar i Katedralsen? Nu, hvorfor ikke? Det udsiger jo dog kun en vigtig Sandhed om Luther og Reformationen, som vi stikker ofte altså lidet overledes og pådiktantes af os. Thi det er jo dog Sandhed, at Luther ved Reformationen har startet og fuldfastet Papens veldige Herredomme. Dette er viendte selv en Mand som Ludvig Holberg, og besjende det også tydelig nos, naar han i Fortalen til sin Kirkehistorie skriver: „Man maa anse Luther som det befrimmende Medskab blandt de Tiders Mennesker, som Gud betente sig af for at fuldfæste et Herredom, hvis Lige udtryk ikke havde været fra Verdens Begyndelse. Det siger fuldfaste“ o. j. v.

Men ikke desto mindre er der nos flere, som gør sig undvendigt vedbrud over det anførte Katedrals-Vær, og deriblandt også Joachim, som, fordi de misjoritaar Berjet, siger rent ud, at her har da Luther taget storligen Deil, naar han dræster sig til at sige, at han efter sin Død vil verde Papens Helt (eller: „naar jeg er død, skal du forgaar“); mens jo dog Papen lever endnu og er en vægtig Herr i de nærområdene Verden forsoadt og startet, jaandet har fremfaldt Bevægelsen (d.

Katolske Verden. Hvordan? spørger man, kan man da virkelig med rette poastaa, at Luther har fuldfastet Papens Magt og Verden, ja at han er blevet Papens Helt? Ja ganske vist; ligesaa vist som enhver med rette kan poastaa, at Kristus har koncentrisk Slængens Hoved“ (1 Mos. 2, 15), har „afslasset Djævelens Hjerninger“ (1 Joh. 3, 8), saaledes at det er vist og sandt i alle Maader, hvad vi besjender med Kristenismen, at „Jehu Kristus... har friet mig fra Sund, fra Død og Satans Rig“; dette vil da viselig ingen Kristen benegte.

„Men har da ikke Papen ogsaa efter Luthers Død hørt sit Magt og beholdt den indtil denne Dag?“ Giver der da ikke endnu Millioner af Kristen, som vildig underholder sig Papen? Har han ikke endnu en fast utallig Hær af Bisper, Prester, Munke og Nonner, som i blind Lodighed kun følger hans Vink?.. Har ikke Papen for ikke lange siden funnet vores med en voldsom Koncilieforsamling at forsvinde sin Usædighed som en Trostarkitel for hele Verden? Hvordan? For man altsaa poastaa, at Antikristen (d. e. Papen) ved Luther er startet? Vi stikker imod dette ved de anførte Ejendogjerninger at være ajendrevet; og dog er det, ikke saa. Han er startet! Eller Spar selo: er ikke Satans Magt endnu stor i Verden? ja er hans Rig ikke endnu større end Kristi Rig? Har da næstle Kristus ikke virkelig startet Satan, da der er saa mange, som dog endnu frivillig tjener den overvundne Maestets Ansigte? Erfarer ikke meget mere virksom alle, som tror Kristi, Satans Overvinderens, Evangelium, at Satan er overvunden, saaledes at de kan le af hans Magt og spotte den? Se, netop saaledes forholder det sig ogsaa med Antikristen. Vi stikker er det fremdeles Millioner, som endnu tjener ogsaa ham, men hvorfor? Alle fordi han endnu ikke skalde vores startet, men de gjør det frivillig, forsærlig, i næppe forfloria, isærstelig forbindelsie. Men alle, som tror Evangeliet, hvorved Luther har aabenbaret og startet ham, de erfører, at han ligesom Satan, i Økning og Sandhed er nedstørtet fra sinrone. Mens engang før Reformationen, da Evangeliets Sol vor skult, utallige Skærer laa i den romerske Antikristis ligefrem ulunderrivelige Vand og Baner, saaledes er derimod nu, efterat man højen, som Paulus i den apostoliske Tid, son udbrude: „Har de ikke hørt? Jo, jædelig, deres Højt er udgangen over al Jordens, og deres Ord til Jordenes Grænser“ (Rom. 10, 18). Antikristen for

hen um, ligesaa lidt som Satan, kan bejvere nogen af dem og beberje deres Samvittighed, som ikke vrager det paom skjænede Evangelium.“ (Dr. Walther, Evang.-Postil, 289.)

Og ved hvad andet er nu Papen „den uretfærdige,“ aabenbaret, hvoret og „jæderet“ end ved „Kristi Munds Mand“ (2 Thess. 2, 8), ved Guds Ord, ved Kristi Evangelium? Guds Ord, Evangeliet om Guds Raade i Kristus ved Troen, var det Læg, som opændt for Luther, da han i Papedommets laa i aandeligt Mørke; derved lært han at gennemgå „Uretfærdighedens Hemmelighed“ i Papedommets. Guds Ord var ogsaa Årerne og Stierne i alle hans Prædiken og Skrifter. Med dette himmelske Læg lygte han ind i Papedommens Smuthuller, og afslørede saaledes dets Ubedringelighed og Skændsel for al Verden, saa enhver der vil, nu kan se det. Guds Ord var det twegede, starpe Sverd, hvor med han gav Antikristen, „Dyret fra Afgrunden,“ det ene Hug efter det andet og tilspæde ham saaledes Vanhoar. Jo, „Kristi Munds Mand“ var det, der som en veldig Stormwind bruste frem af Luthers Prædiken og Skrifter, som ristede og myrdede Antikristens Organisme og Regulerings. Luther henviser stædig herit i sine Skrifter. Snædes Skrifter han et Sted: „Og hvad har jeg da nulldags gjort mod Papen? Aldrig har jeg droget noget Sverd, men rent alene snoet med Mund og Evangelium; og saaledes snoet jeg endnu paa Pope, Bisper, Munke og Prester, paa Afgrunder, Bildhærsler og Sekter, og har der ved udrettet mere end alle Konger og kejserer med sin Magt. Jeg har blot taget hans Munds Stav og slæbet paa Hjertene, og lades Gud raade og virke.“

Reformationens vægtige øjennøgning tilfæres ogsaa Papisterne selv Guds Ord. Da der saaledes engang i Aaret 1530 efter Papen Julians 3^{de} Begjæring af et Antal Bisper blev givet ham Raad om, hvorefter man vel bedst fandt hindre Reformations videre Fremstridt, sluttede de sin Foreskilling med følgende i flere Henvisninger betydningstilfæde Ord: „Det bedste Raad, vi kan give eders Hellighed, er, at J med al Anstrengelse overalt forbinder Evangeliets Verding, særlig paa Modersmålet. Det lille, som Folket hører i Messen, er nos for den; ingen dødelig skal ville høje mere; thi faalenge Menneskene var tilfredsie med dette lille, gif alt efter eders Uniser; men siden de vil lære mere, bliver alt værre. Med et Ord: Det nye Testamente er den Bog, som mere end alt andet har fremfaldt Bevægelsen (d.

v. j. Reformationen), hvori vi næsten er gaaede tilgrunde. Og i Sandhed, hvor der kun litlig betragter Skriften og dernæst alt, hvad der jedvanlig forekommer i vores Virker, hvil findes, at denne (nemlig Skriften og Luther) ikke er helt forstjællig fra vor, og i mange Styrker ligefrem modsigter den.“ (Sm. E. Kap. „Afbhandlung über den Antichrist auf Grund von 2 Thess. 2, 1-12.“ Side 114 fig.). — M. Jr. Wieje. (At.)

De tre jønemite Styrker i Kristen.

Det er ikke flest uden forlig Guds Ordning, at det for at almindeligt Kristenmenneske, som ikke kan lære den hellige Skrift, er forordnet at lære og hænde de ti Bud, Troen og Hadervor. J hvilke tre Styrker viselig grundig og rigelig er indbefattet alt, som staar i Kristen og nogetfindes kan prædikes, ja alt hvad en Kristen har behov at vide. Og det er forstået haas fort og let, at ingen kan flage over eller undskylde sig med, at det er for meget og for vanskeligt at holde, hvad der er nødvendigt for ham til Salighed. Thi tre Ting er det et Menneske fornødent at vide, forat han kan blive salig. Det hørte er, at han ved, hvad han skal gjøre og lade. Hør det andet, naar han nu ser, at han overfor kan gjøre eller lade det af egne kraester, at han da ved, hvor han skal tage og finde det, forat han kan gjøre og lade det. Hør det tredje, at han ved, hvorledes han skal løge og hente det. Vigejom det for ening for det første er fornødent, at han ved, hvad hans Sygdom er, hvad han maa eller ikke maa gjøre eller lade; derefter er det fornødent, at han ved, hvor Vægemidlet er, som kan hjælpe ham til at gjøre og lade, hvad et fundt Menneske gjør og lader; for det tredje maa ham begjære det, føge og hente det eller lade det bringe: — saaledes lærer Budene et Menneske at kende sin Sygdom, at han ser og føler, hvad han maa gjøre og ikke maa gjøre, lade og ikke lade, og han erfjender sig da at være en Synden og et ondt Menneske; derefter føreholder og lærer Troen ham, hvor han skal finde Vægedommen, Raaden, som hjælper ham til at blive from, til at holde Budene, og den njer ham Gud og hans Barnhjertighed, som han har aabenbaret og tilbuddt ham i Kristus; for det tredje lærer Hadervor ham, hvorledes han skal begjære den, hente den og bringe den til sig, nemlig med ordentlig, udmyg, frøstig Bon; ja bliver det givet ham, og han bliver saaledes ved Opsoldelsen af Guds Bud jælig. Dette er de jønemite tre Styrker, som Skriften helt igennem behandrer og driver.— Luther.